

İSLAM'DA KADIN

el-Hamdü lillâhi hakka hamdihî. Ve's-salâtu ve's-selâmu âlâ hayra halkihî seyyidinâ Muhammedin ve âlihi ve sahibihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'du fa'lemû eyyühe'l-ihvân: Fe-inne efdale'l-hadîsi kitâbullah ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallâhu aleyhi ve selem. Ve şerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'ah. Ve külle bid'atin dalâleh. Ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ
الْجَنَّةَ

Eyyüma'm-raetin mâtet ve zevcühâ anhâ râdın dehaleti'l-cennete.

Sadaka Resûlullah fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem cemaati müslimin!

Allahu Teâlâ hazretlerinin rahmeti, rızası, ihsanı ve ikramı dünya ve âhirette cümlemizin, cümlenizin üzerine olsun.

Peygamberimiz Efendimiz Muhammed-i Mustafâ *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerinin mübarek hadîs-i şerîflerinden bir demet, bir buket okuyup dinlemek üzere toplandık.

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına ve izahına geçmezden önce Peygamber Efendimiz'e sevgimizin, saygımızın, bağlılığımızın, ümmetliğimizin bir nişânesi olmak üzere ruh-u pâkine hediye olsun diye ve onun cümle alînin ve ashâbının ve etbâının ve ahbâbın ruhlarına hediye olsun diye, sâir enbiyâ ve mürselin ve cümle evliyaullahın ve hassaten Ümmet-i Muhammed'in mürşitleri olan sâdât ve meşâyih-i ve turuku aliyyemizin ruhlarına hediye olsun diye, bu beldeleri fethetmiş olan Fatih ecdadımızın, şehitlerin, gazilerin, mücahitlerin ve cümle hayrât ve hasenât sahiplerinin ve içinde bu hadîs-i şerîfleri okuduğumuz şu caminin yapılmasına, yaşamasına, hizmete devam etmesine sebep olanların kendilerinin ve geçmişlerinin ruhlarına hediye olsun diye ve uzaktan yakından bu hadîs-i şerîfleri dinlemek üzere şu mescide gelmiş toplanmış olan siz kardeşlerimizin âhirete göçmüş bütün sevdiklerinin ve yakınlarının ruhlarına hediye olsun, biz yaşayan müslü-

manlar da Rabbimizin rızasına uygun yaşayıp onun huzuruna sevdiği razı olduğu, yüzü ak, alını açık kullar olarak varalım diye bir *Fâtiha*, üç *İhlas-ı Şerîf* okuyalım, ondan sonra başlayalım, buyrun.

Bismillahirrahmanirrahim...

Arapça mukaddimesinde metnini okumuş olduğumuz birinci hadîs-i şerîfi Tirmizî kitabında rivayet eylemiş. Kısa bir hadîs-i şerîf ve hanımları ilgilendiriyor.

Allah razı olsun uzaktan yakından dersimizi dinlemeye gelen hanımlar da vardır o bakımdan uygun.

a. **Kocanın Rızası Kadını Cennete Girdirir**

Peygamber Efendimiz;

Eyyüma'm-raetin mâtet ve zevcühâ anhâ râdın dehaleti'l-cennete buyurmuş. Yani;

“Herhangi bir kadın ki zevci, kocası, efendisi kendisinden hoşnut ve razı iken ölmüş, âhirete göçmüş ise.” *Dehaleti'l-cennete*. “Cennete girdi demektir, cennete girer.”

Yani kocasını memnun etmiş, razı etmiş olan bir kimse, bir kadın cenneti kazanmış oluyor.

Muhterem kardeşlerim!

Muhtelif vesilelerle söylüyoruz, gazetelerde yazıyoruz, mecmualarımızda da makale olarak yazıyoruz; İslâm dini aileye önem veriyor. İslâm dini hilkate, fıtrata uygun yaşama-ya önem veriyor. İslâm dini insanın yaratılışı ne ise o yaratılışın icabını tabii görüyor, onu meşru saymış. Evlenmeyi sevaplı bir iş kılmış, evlenen insanlara, kadınlara, erkeklere büyük sevaplar vaat etmiş ve kadına ve erkeğe farklı vazifeler yüklemiş. Eğer sadece bir tarafa yüklese adaletsizlik olur. İslâm dini öyle yapmıyor; hem kadına hem erkeğe vazifeler yüklüyor.

Onun için bazı kimseler İslâm'ı, tek bir noktadan bakarak, tek bir noktadan tenkit etmek isterler, bilhassa din düşmanları, İslâm'ın hak din olması dolayısıyla. Dünya üzerinde herkes İslâm'a rağbet ettiğinden İslâm'a kusur arıyorlar. Nasıl bir kusur bulsunlar, nasıl bir kusur bulsunlar? İslâm'a kusur arıyorlar.

İnceliyorlar inceliyorlar, kusur yok ama aldatmak sureti ile [İslâm'ı karalamaya çalışıyorlar.] Yani İslâm'daki bazı şeyleri söyler, öteki şeyleri söylemez saklar, zihninde saklı tutar. O söylediği şeylerle İslâm'ı karalamaya çalışır. Güneş balçıkla sıvanmaz ama kötü göstermeye çalışır. İşte onlardan birisi [bu kadın hakları ile ilgili konudur.] Yani bu müsteşriklerin, İslâm'la uğraşıp, inceleyip, tetkit edip de ondan sonra İslâm'ın aleyhine çalışan [kişilerin] söylemesi doğru maksatla değil, yazdıkları tarihî hakikat değil, sözleri doğru değil.

Maksat?

Papazlar para vermiş, kilise para vermiş, din düşmanları para vermiş: "İslâm aleyhinde bir şeyler bul, yaz." demişler. Onlar da yazmışlar;

İslâm'da kadın mağdur imiş, İslâm'da kadın mağdur ediliyormuş.

Hayır! Hayır, hayır!.. İslâm'da kadın korunuyor, en güzel tarzda korunuyor.

Hatta Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ne diyor hadîs-i şerîflerinde?

“Size kadınlarınıza iyi muamele etmeyi tavsiye ederim.” buyurmuş. Veda hutbesinde de hassaten bir paragraf; “Kadınlara iyi davranın.” diye nasihatlerle dolu.

Erkekler kadınlara iyi davranacak, kadın da kocasına itaat edecek.

Neden?

Yaratılışları öyle. Kadın hamile kalıyor, evin dışına kolay çıkamıyor, yük taşıyamıyor, rahat gezemiyor. Dinlenmesi lazım, istirahat etmesi lazım, sırt üstü yatması lazım. Doğum yaptıktan sonra 30-40 gün gezemiyor. Ondan sonra çocuğunu emzirmesi lazım, bakması icap ediyor. Çocuğun bakımı ona verilmiş. Hilkat tarafından verilmiş ki Allah annenin göğsüne süt veriyor, o bakıyor. Yani bunu böyle insanlar uydurmuş değil yaratılış böyle, yaratılışından böyle.

Onun için kadının yaratılışı itibariyle vazifeleri belli, yani hilkat, yaratılış noktasında tasnif edilmiş, [böylece kadının] erkeğe olan görevi de ortaya çıkıyor.

İslâm erkeğe diyor ki;

“Kadına iyi bakacaksın, kadının koruyacağını, kadına zulüm etmeyeceksin. Kadının gıdası, giyimi, barınması senin üzerine.”

“Başım üzerine.” [diyor erkek.]

Avrupalı ne diyor?

“Kadın ne yaparsa yapsın, erkek ne yaparsa yapsın!”

Hangisi iyi?

İslâm’ın ki iyi. İslâm kadını koruyor.

Avrupa ne eski tarihlerde yani yirminci yüzyıla gelinceye kadar ki tarihi içinde kadına layık olduğu değeri vermiştir ne de yirminci yüzyılda vermiştir. Daha önce kadına değer vermemiş; miras hakkı yok, ticaret hakkı yok. Babası ölse, kocası ölse mal sahibi, mülk sahibi olamıyor. Seçme hakkı, seçilme hakkı yok! Birçok haklardan mahrum ve kadına bakış ve değerlendirme tarzı itibariyle kadın kötü bir yaratık olarak düşünülüyor.

İslâm [kadına nasıl bakıyor]?

İslâm kadına ticaret hakkı vermiş. Peygamber Efendimiz’in zevcesi Hazreti Hatice anamız, validemiz kervan çalıştırmış. Mülki-

yet hakkı vermiş, miras hakkı vermiş. Ailenin içinde bile kadının ayrı malı olabilir, erkeğin ayrı malı mülkü olabilir. Birçok hürriyetler sağlamış. Hatta İslâm kadına o kadar aşırı hürriyet sağlamış ki kadın kendisinin meydana getirmiş olduğu çocuğa süt vermekle mükellef tutulamıyor. “Doğurmuşsun bak kadın çocuğuna!” denilemiyor da kocası sütanne bulacak, inek sütü alacak, mama süt alacak çocuğa bakacak. Yani bakmak vazifesi kocada olduğu için kadına; “Sen bu çocuğu ille doyuracaksın, besleyeceksin.” denilemiyor İslâm’da, yani [kocanın kadına] icbar etmeye hakkı yok. [İslâm kadına] bu kadar hürriyet tanımış.

Sonra?

Kadını dış hayatın sıkıntılarından, tehlikelerinden korumuş. İş bölümü yapalım, sen şurada hanım hanımcık evinde [otur.] Sen evin işini yap. Bak, kapısı var penceresi var, sobası var bacası var. Sen burada rahatına bak ben dışarı çıkarım, çamurda dolaşırım, karda dolaşırım, buzda dolaşırım, sıcakta dolaşırım, terlerim, eve sadaka, gıda neyse onları temin ederim.

Beyler dışarıda kadınlar içeride olacak.

Hangisi daha iyi?

Bu daha iyi.

Avrupa ne yapmış?

Kadın sabahleyin bir sokağa çıkıyor erkek bir sokağa çıkıyor, kadın nereye gitti erkek nereye gitti belli değil.

Ben bu yaşa geldim, devlet dairelerine gidiyorum, çalışan kadınları biliyorum, çalışan erkekleri biliyorum. Doğru düzgün bir kadın çalışmaktan memnun olmaz.

“Ah ah! Keşke evimde yuvamda [kalsam]” diyor.

Ve ben babası hoca olan, din adamı olan çok terbiyeli hanımefendi memureler tanıdım. Etrafı kendisine hanımefendiliğin gereği olan muameleyi yapmıyor. Yani haysiyetini rencide ediyor, namusunu rencide ediyor. Onu küçük düşürecek, yüzünü kızartacak muamele yapıyor.

Demek ki [kadınların;] erkeklerin arasında ticari hayatta, memuriyet hayatında vesa-

ire de olmasından evinde durup hanım hanım, paşa paşa rahat etmesi daha uygun oluyor.

Erkeğe sorumluluk yüklenmiş.

Evin reisi kim?

Erkek.

Ya ikisi de eşit olsun!

İki kişi, üç kişi, beş kişi bir araya geldi mi bugün dahi hangi toplulukta olursa olsun yani cami derneği toplantısı da olsa parti kongresi de olsa birisini başkan seçmiyor muyuz?

Seçiyoruz.

Önce kongre başkanı seçiyoruz. Kongre divanı teşkil ediliyor, katipler seçiliyor, başkanlık divanı yerini alıyor, ondan sonra toplantı başlıyor.

Neden?

Bir kişinin aile sorumlusu olmayan toplulukta düzen olmaz.

Hepimiz eşit olalım!

Hepiniz eşit olursanız her kafadan bir ses çıkar, karar kimin belli olmaz.

Onun için bugün dahi hem askerlikte, hem politikada, hem idarede, hem ticarete, hem şirketlerde, hem derneklerde, hem camide, hem de evde birisinin başkan olması lazım.

Kim başkan olsun?

Dışarıya gidip dışışleri yapacak, çalışacak, çabalayacak pazusu yerinde, boyu posu yerinde, gücü kuvveti nispeten yaradılışı itibariyle daha üstün olan erkeğe başkanlık verilmiş.

Kadına da sevgi şefkat verilmiş, sen de çoluk çocuğunu sev, bak filan diye. Ona da vefa verilmiş, sabır verilmiş. [Mesela] saatlerce saatlerce örgü örer, yün [eğirir]. Yani bir erkeğe yap şunu desen patlar, dayanamaz. O onu böyle yapa yapa [vaktini geçirir,] akşamlara kadar oya örer, yün örer, şunu yapar bunu yapar, yaradılışı öyle.

O bakımdan kadın erkeğin sözünü dinleyecek.

“Hocam sakın sen bunu kendi kendine söylüyor olmayasın?”

Hayır.

Kur'ân-ı Kerîm'de âyet-i kerîme diyor ki;
Bismillahirrahmanirrahim.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

*er-Ricâlü kavvâmûne ale'n-nisâi.*¹

“Erkekler kadınların âmirleridir, başındadır. Onların işlerini gözetmekle, görmekle vazifelidir.”

Tamam, bu böyle olunca kadına da efendiye itaat vazife oluyor; “Efendim ne istersin, nasıl yaparsın?” diye muhabbetle bir uyum icab ediyor. Eğer bu uyumu sağlayıp da kocası; “Allah senden razı olsun be hatun! Sen olmasaydın benim halim nice olurdu? Sen beni ne kadar rahat ettirdin. Allah razı olsun.” filan dedirtti mi kadın cennete gidecek.

[Koca,] “Aman ne cadaloz karı ya, illallah! Bilmem ne!” filan dediği zaman olmuyor. O bakımdan kadın [kocasına itaat edecek.]

Hatta Peygamber Efendimiz'in bir hadîs-i şerîfi var. Bir kimsenin bir kimseye secde etmesi yok. Gelmişler Peygamber Efendimiz'e hürmet etmek için, “Bu Allah'ın pey-

¹ 4/Nisâ, 34.

gamberidir.” diye secde etmeye kalkmışlar. “Yok!” demiş razı olmamış, secde ettirmemiş.

“Kimsenin kimseye, insanın insana secde etmesi olmaz. Secde etmek yok ama eğer bir insan bir insana secde edecek olsaydı kadının kocasına secde etmesini emrederdim ama yok. Böyle bir şey yok da olsaydı kadın kocasına secde etsin derdim.” diyor.

Bu da kadının kocasına hürmet etmesini gösteren bir şey.

Demek ki bu taraftan [yani kadın tarafından] hürmet, bağlılık ve itaat; erkek tarafından da korunma, himaye, cömertlik, bakmak, kollamak, gözetme, adalet ve haksızlık etmemek. O halde hakları gayet güzel sağladığı için karşılıklıdır. Hakları güzel sağladığı için İslâm en güzel nizamdır.

Avrupa'nın ilk bakışta güzel gibi görünen yaldızlı görünüşleri [bizi aldatıyor.] Biz Avrupa'yı gördük, Avrupa'da yaşadık. İçinizde de Avrupa'da yaşayan kardeşlerimiz var biliyorum. Avrupa'nın dış boyasına aldanmayın; altı sahtedir, altı bozuktur, Avrupa'da kadının kıymeti filan yoktur. Avrupa'da eşitlik varmış

ama mahvolmuş. Eşitlik gelmiş mahvolmuştur, kimsenin kimseye bağlılığı, muhabbeti yoktur.

Geçen gün, Galatasaray'ın antrenörüydü galiba, Türkiye'ye gelmiş. Galatasaray'ın antrenörü Münihli bir Alman. "Türkiye'de en çok bir insanın [insanların] biribirine vefasını, adaletini, manevî sıfatlarını, böyle ahlak ile birbirlerine dostluklarını beğendim." diyor. En çok [bunu beğenmiş,] yani taşını, toprağını, manzarasını, dağı, ovasını, gölünü demiyor da insanların ahlak yapısını, sosyal yapısını yani psikolojik, ruhî yapısını sosyal psikoloji ve ferdî psikoloji bakımından beğenmiş.

Gerçekten de öyledir. İslâm'da kardeşlik vardır, sevgi vardır, muhabbet vardır, önümüzdeki hadîs-i şerîfler de gelecek. Kadın kocasına bağlıdır, koca, efendi hanımını sever. Küçük büyüğüne hürmet eder, büyük küçüğünü sever. Hoca talebesini sever, talebe hocasını sayar. İslâm böyle iki taraflı dengeler ile terazilemiştir işi.

İslâm çekildi mi ne olur?

Talebe hocasının karşısına elinde taban-cayla, ayağında çizme ile çıkar, masasının

üstünde yürür, ayağını ayak üstüne atar, sigarasını çektikten sonra hocasının burnuna üfler.

Neden?

İslâm gitti.

İslâm gittikten sonra ne olur?

Bir köyün zorbaları öteki köyü basar, yirmi kişiyi, otuz kişiyi öldürür. Çocuklara bakmaz, şeylere bakmaz.

Neden oluyor?

İslâm gittiği için oluyor. Hiç kimse o tarafına bakmıyor işin.

Yani biz niye biribirimizi öldürmüyoruz?

Biz adam öldürmesini bilmez miyiz?

Biz silah kullanmasını bilmez miyiz?

İnsanlık yok! İnsanlık yok, iman yok, âhîret duygusu yok, üç yaşındaki çocuğa bomba atıyor, öldürüyor. Görüyorsunuz işte, bugünlerde cereyan ediyor iş.

Sebep?

İslâm'ın gitmesi.

İslâm gitti mi okulda hayat kalmaz, köyde hayat kalmaz, şehirde hayat kalmaz, ticarette bir şey kalmaz, yuvada muhabbet kalmaz, kardeşler arasında kardeşlik kalmaz, her şey gider... İslâm bunların hepsini getiriyor millet bunun farkında değil! Millet bunun farkında değil yani milletin bazı sivri akıllıları bunun farkında değil, İslâm'ı düşman görüyorlar ve düşman gösteriyorlar;

“İslâm gericiliktir, İslâm çağ dışıdır. İslâm yobazlıktır, İslâm zorbadır.” [diyorlar.]

Peki al bakalım İslâm'ı ortadan.

İşte aldığı zaman manzara Güneydoğu Anadolu. İslâmı aldığı zaman manzara Güneydoğu Anadolu, buyur bakalım.

Var mı bir emsali?

Türkiye'nin en müslüman şehirleri neresi?

Diyelim ki Bursa, Adapazarı, Sapanca, Konya, Samsun... İlk başta böyle dindarlığı ile tanınmış şehirleri düşünün. Oralarda böyle hadiseler yok, öbür taraflarda var.

Neden?

İslâm eğitiminin zayıf olduğu, insanların materyalist yetiştiği yerlerde bu gibi hastalıklar çıkar. Asıl tedbir, köklü tedbir iyi bir imanı yerleştirmektir. Osmanlı bunu yapmıştır, koskoca kıtalara sahibi olmuştur. Osmanlı bu bakımdan zayıflamıştır, bak koca kıtaları kaybetmiş, çekilmiştir.

Onun için bilelim ki hem dünya saadeti hem de âhiret saadeti. Hem bu dünyadaki huzur ve rahatlık ve sevgi, saygı, muhabbet, tatlı bir ömür, -ne kadar Allah ömür verdiyse yaşayacağız- tatlı tatlı yaşam hem de âhiretteki ebedî saadet İslâm'dadır.

Allah bizi bu büyük nimetinden mahrum etmesin.

Bize bu büyük nimet gelmiş de çok kimse farkında değil.

b. Kadının Saç Eklemesi ve Peruk Takması

Hanımlar beylerine hürmet etsinler. Allah Teâlâ hazretleri öyle emrediyor, Peygamber Efendimiz öyle bildirmiş.

İkinci hadîs-i şerîf yine tesadüfen, tevâfuken yine kadınlarla ilgili.

İkinci hadîs-i şerîf de Nesâî'den;

أَيُّمَا امْرَأَةٍ زَادَتْ فِي رَأْسِهَا شَعْرًا لَيْسَ مِنْهُ، فَإِنَّهُ
زُورٌ تَزِيدُ فِيهِ

*Eyyüme'm-raetin zâdet fî ra'sihâ şa'ran
leyse minhü fe-innehû zûrun tezîdü fîhi.*

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki;

“Her bir kadın ki başına kendisinden olmayan bir saç ilave etmiştir. Bu onun ziyadeleştirdiği bir yalandır, yalancıdır. ”

İslâm yalanı sevmiyor ya, [böyle yapan kadın] yalancıdır. Saçın varsa var, yoksa yok. Peruk takmak, bilmem ne yapmak, saçı büyütmek, hörgüç gibi yapmak, bilmem ne filan... İslâm'da bunlar yok.

Muhterem kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz Allah'ın hak Peygamberi olduğundan geleceğe ait şeyleri de söylüyor. Şimdi birçok kadında peruk var. Evfa dediğimiz, peruk veya peruka dediğimiz saç ilave şeyi vardır. Bunu bildiriyor hadîs-i şerîfte. Bir de; “Kıyamete yakın zamanda, âhir zamanda kadınlar saçlarını deve hörgücü

gibi kabartacaklar.” diyor bir hadiste. O zaman yok, Őimdi çeŐitli ilaçlar sűrűyorlar saçlara, kabartıyorlar kabartıyorlar kocaman bir kafa ortaya çıkıyor. Salar kabarıyor bűyle. Onu da űnceden sűylemiŐ Peygamber Efendimiz.

O halde ne yapması lazım hanımların?

Normal űlűler içinde Őey yapması lazım. Bűyle yalanla dolanla, takma kaŐla, takma kirpikle, takma gűgűsle, takma sala, Őeyle uygun olmuyor. Bu anlaŐılıyor, yalan oluyor.

Ŭűncű hadis-i Őerif:

Muhterem kardeşlerim!

Bir noktayı da siz erkekler namına Őu mikrofondan ve Őu videodan herkese ilan edeyim. Bir kadına en çok yakıŐan kıyafet namaz baŐűrtűsűdűr. Vallahi de, billahi de, tallahi de namaz baŐűrtűsűdűr. Yani biz bak bu cami dolusu erkekler, kadınlar duysun, cami dolusu erkekler, bir kűűk ocuk olsun veya bűyűk bir yaŐlı olsun veya orta yaŐlı bir kimse olsun. Őűyle baŐının Őurasından űrtűlű baŐűrtűsű, namaz baŐűrtűsű, omuzlarına dűkűlen bir Őey űrttű mű dűnyanın en gűzel ka-

dını oluyor. Otobüslerin arkasında görüyorum, şimdi yeni yeni resimler çıkmaya başladı. Eskiden artist resmi koyarlardı. Başörtülü bir kız böyle rahlenin başında elini açmış filan. Ne kadar güzel oluyor!

Onun için kadınlar kendilerine başka süs aramasınlar. İslâm süslerin en güzeli. Müslüman ol en güzel kadın olursun. Müslüman ol, en güzel erkek olursun.

Yani o namaz başörtüsünden başka ne diye berbere bir sürü masraf ediyorsun, sıkıntı çekiyorsun?

Ört başını, o pırıl pırıl ne güzel oyalı başörtüler, vesairlerle filan. Pırıl pırıl insanın yüzüne bir nur geliyor. Hangi kadın şöyle namaz başörtüsünü örtü mü güzel oluyor.

Kadın başını örtüyor, arkasından ucunu pırt çektiriyor geriye. Haydi... saçları görünüyor.

E ne diye gösteriyorsun?

“Allah saç göstermeyin, saçının kılını göstermeyin.” demiş.

Ne diye gösteriyorsun?

Güzel oluyorum sanıyor.

Eteğini uzun kesmiş, kenarından yırtmaç yapmış dizinden yukarı kadar. Her adım atışında namahrem yerleri görünüyor.

Kime gösteriyorsun?

Sen nasıl bir kadınsın düşünsene?

Bunu yapan Avrupalı! O bu işin şeytanlığının peşinde.

Onlarda namus yok, sen müslüman kadınsın, senin neyine?

Senin göstermemen gereken yerler var. Onlar göstermekten hoşlanır. Onlar göğüslerini açarlar, sırtlarını açarlar, bacaklarını açarlar. Onlarda utanma, arlanma gittiği için, iman kalmadığı için her şeyi yaparlar. Biz onları taklit etmeyelim. Bizim örtümüz güzelliğimizdir, [örtü] güzelliğimizi arttırıyor.

Erkekler namına kadınlara ilan ediyorum ki; “En güzel kıyafet, en güzel tuvalet süsüzlük ve namaz başörtüsü.”

Yani yüzünü boyayan bir kadına erkek iyi gözle bakmaz, severek bakmaz, bunu kadınlar bilsin. Yanağını boğuyor daha kırmızı ol-

sun, yani daha kırmızı olmasa daha güzel olacak. Dudağını boyuyor daha güzel olsun, dudağını boyamasa daha saygıdeğer olacak. Saçını açıyor daha güzel görüneyim. Saçını kapatsa daha saygıdeğer daha sevimli olacak.

Birçok kadın var parasını berbere verir, terziye verir. Allah'ın hikmeti, evde kalır. Birçok kızcağız var küçük yaşından, 11-12 yaşında kapanmıştır, daha 14-15 yaşına gelmeden hop evlenir gider.

Neden?

Allah onun kısmetini açıyor, ötekisinin kısmetini kapatıyor.

O süslüyor süslüyor; "Haa, ey benim şaşkın kulum! Sen evlenmeyi, koca bulmayı süste mi sanıyorsun?"

"Al süslendiğin kadar süslen, ne kadar süslenebilirsen süslen ben de sana koca vermiyorum."

Allah vermiyor.

Öbür taraftan o da ötekisi de görücüye çıkmaz, utanır kaçar, arka odada saklanır filan. Hop bakarsın, yine bir ehlinamus bir kimse ile evlenir, mesut olur gider.

Demek ki yol Allah'ın yoludur, emir Allah'ın emridir. Allah'ın emrini tutan kurtulur, Allah'ın emrini tutmayan gya tedbir alıyorum sanan insan hem dünyada hem âhirette ziyan eder. Dünyada da ziyan eder âhirette de ziyan eder.

Onun için Allah bize akıl fikir versin. Allah bize sevdiği yolu nasip eylesin. Sevmediği yollardan, hallerden, huylardan, işlerden bizi uzak eylesin. İşlerden ve kişilerden, istemediği kimselerden de uzak eylesin.

Hanımlar bunu iyi bilsin: Dudağını boyamayan hanım daha güzeldir. Yanağını boyamayan hanım daha güzeldir. Kaşına takma kirpik takmayan hanım daha güzeldir. Saçını rten hanım aandan daha güzeldir, bunu bilsin. Yani eteğinin kenarını yırtmayan hanım, yırtmacını yapmayan hanım daha güzeldir. Ziyetlerini saklayan hanım daha güzeldir. Bunu herkes böylece bilsin. Bu böyledir.

Öteki türlü olanlar, sen evet Avrupa'da bunu görüyorsun, moda filan deyip alıyorsun. Eyvah hanım kardeşim yapıyorsun ama biz öyle kadınlara iyi gözle bakmıyoruz. Öyle bir kadın gördük m midemiz bulanıyor ve bir de

bu herhalde başka bir yolun yolcusu diye ters gözle bakılıyor. O bakımdan aman Allah'ın emrine uyun, Allah'ın emrinden dışarıya çıkmayın. Biz de öyle yapalım, siz de. Yani erkekler de öyle yapsın kadınlar da öyle yapsın. Yani sadece başkasına akıl satmak değil.

Üçüncü hadîs-i şerîfe geliyorum.

أَيُّمَا مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا ثَوْبًا عَلَى عُرِّيٍّ، كَسَاهُ اللَّهُ
وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَطْعَمَ مُسْلِمًا تَعَالَى مِنْ خُضْرِ الْجَنَّةِ،
عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ،
وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ تَعَالَى
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ

Eyyümâ müslimin kesâ müslimen sevben alâ 'uran kesâhullahü teâlâ min hudri'l-cenneti. Ve eyyümâ müslimin at'ama müsli-men alâ cû'in at'amahullahü yevme'l-kıyâmeti mim simâri'l-cenneti. Ve eyyümâ müslimin sekâ müslimen alâ zamain sekâhullâhü teâlâ yevme'l-kıyâmeti mine'r-rahîki'l-mahtûmi.

Üçüncü hadîs-i şerîf, Müslim *rahmetullahi aleyh*'in *Sahih*'inde Ebû Saîd hazretlerinden rivayet edilmiş bir hadîs-i şerîf.

Peygamber Efendimizin ifadesi, ifâde-i âliyesi şöyle;

“Her bir müslüman ki öteki bir müslümana çıplaklığı örtünsün, zavallının giyecek bir şey yok diye bir elbise giydirmişse Allah da ona cennetin yeşil cennet hullelerinden giydirir.”

Bu kardeşim çıplak, giyecek hali yok, kuşanacak hali yok diye ona elbise ikram etse; “Gel bakalım ey benim cömert kulum! Sen mi o kardeşine dünyada bu ikramı yaptın. Ben de sana mükafat olarak cennet hullelerinden, yeşil yeşil cennet hullelerinden hulle giydireceğim.” diye cennetine sokar ve o hulleleri giydirir.” diyor Peygamber Efendimiz.

Ve eyyümâ müslimin at'ama müslimen alâ cû'in at'amahullahü yevme'l-kıyâmeti mim simâri'l-cenneti. “Acıkmış bir müslümana herhangi bir müslüman yemek yedirirse Allah da ona cennetin meyvelerinden yedirir.”

Ve eyyümâ müslimin sekâ müslimen alâ zamain sekâhullâhü teâlâ yevme'l-kıyâmeti mine'r-rahîki'l-mahtûmi. “Susamış bir müslümana herhangi bir müslüman ki su ikram eder, onun susuzluğunu giderir, içirirse kıyamet gününde Allahü Teâlâ hazretleri de ona *rahîki'l-mahtûmdan* yani cennetin misk ile karıştırılmış, gayet mis kokulu güzel cennet şaraplarından ikram eder.”

Muhterem kardeşlerim!

Burada üç tane cümle geçti. Yani bir insan dünyada bir iyilik yaparsa,

el-Cezâü min cinsi'l-ameli.

“Kim ne iş yaparsan mükafâtı veya karşılığı ona göre olur.” deniliyor.

c. Kim Ne İş Yaparsa Mükafatı Ona Göre Olur

Yani, sen burada, dünyada buna giydirdin ben de sana cennette giydiririm. Sen bu dünyada buna yemek yedirdin ben de sana cennet meyvelerinden yediririm. Sen bu dünyada buna su içirdin ben de sana cennetin şarabından, mis kokulu şarabından içiririm.” diyor Allah Teâlâ hazretleri.

Bu ne demektir?

Nokta, nokta, nokta, nokta... demektir. Yani bunun emsali ne düşünürsen düşün. Bir müslümanın herhangi bir zamandaki herhangi bir ihtiyacına sen burada karşılık veriyorsan, yani o ihtiyacı giderecek bir şey yapıyorsan Allah da senin âhirette ihtiyacını giderir. Allah da sana o ikrama benzer ikramı yapar.

Bunun zıttı da gelecek, aksine.

Adamın birisi münafık. Görünüşü başka, içi başka. Namaz kılıyor fesatından kılıyor, oruç tutuyor fesatından tutuyor. Aklı başka, kalbi başka, görünüşü başka, sözü başka, yüzü başka, seninle konuşması başka, arkandan davranışı başka. Ama mürâî, yalancı, münafık.

Ne yapar, Allahu Teâlâ hazretleri nasıl ceza verecekmış ona âhirette?

Getirecekmiş getirecekmiş getirecekmiş cennetin yakınına, cenneti gördü mü; Allah! Bembeyaz cennet köşkları, yemyeşil cennet bahçeleri, mis gibi cennet kokusu. Uzaktan göründü cennet. O münafık da, o mürâî yalancı da hevesleniyor. Orada, “Haydi yürü

cehenneme!” diye geri döndürürmüş Allahu Teâlâ hazretleri.

Şimdi o adam dermiş ki; “Ya Rabbi! Bana bu cenneti göstermeden atsaydın cehenneme. Şimdi benim kasvetim arttı içimde. Ya ne kadar güzel yermiş diye heveslendim. Beni şimdi cehenneme gönderdin.”

“E sen dünyada böyle yaptın ya! Göstermelik iş yaptın ya! Onun için Allahu Teâlâ hazretleri de âhirette sana cezayı böyle veriyor!” denilecekmiş kendisine.

Muhterem kardeşlerim!

Ne muamele görmek istiyorsak öyle muamele edelim. Allah’ın bize nasıl davranmasını istiyorsak, nasıl mükâfat vermesini istiyorsak dünyada ona göre hareket edelim.

Diyorlar ki; “Acaba benim Allah yanında, Allah indinde mevkim makamım ne?” Herkes bunu merak eder. Şimdi ben desem ki mesele; “Gel, yalnız başına sana söyleyeceğim, senin Allah yanında makamın şudur diyeceğim.” filan. Kuyruk olur herkes, “Ya bu hocafendi söyleyecekmiş.” diye İstanbul’a kadar kuyruk olur, Ankara’ya kadar kuyruk olur.

Peygamber Efendimiz ölçü veriyor, diyor ki;

“Senin yanında Allah’ın makamı, mertebesi neyse senin de Allah’ın yanında makamın, merteben odur.”

Haa, bu ne demek?

Yani sen Allah’ın emrini tutuyor musun?

Allah için fedakarlık yapıyor musun?

Allah’ın emirlerini tutup yasaklarından kaçınabiliyor musun?

Sevgin ona karşı coşuyor mu?

Kitabına karşı muhabbetin var mı?

Resûlüne karşı bağlılığın var mı?

Var, var, var, var, var... tamam. O zaman Allah’tan da sana mükâfatlar var.

Bunlar yok mu?

Yok, yok, yok, yok, yok... Allah’ı sevmez, hatırına getirmez, Kur’an’ı okumaz, Peygamber Efendimiz’i bilmez, camiye sevmez, cemaate kızar. Hacıdan hoşlanmaz, sakaldan nefret eder. Mis kokusundan üf üf der. Öyleleri var.

Yani biz bir arkadaşı ziyarete gittik mi; "Haydi bakalım hocam buyur, Peygamber Efendimiz güzel kokuyu severmiş." Sürünüyoruz biz de.

Bir keresinde Kızılay'da, Ankara'da sü-ründüm. Bir saatçı arkadaşımın dükkanına gittim, o da böyle içinde, kapağında sopası olan kocaman kallavî bir mis şişesi çıkarttı. Kapağını açtı, içinden kılıç gibi çıkarttı sopasını. Bir sürdüm ki her tarafım yağlı pehlivan gibi koku oldu. Güzel yani, Allah razı olsun, ben sakalıma sürdüm, elime sürdüm. Haydi bakalım yürüdüm Sıhhiye'ye doğru. O zaman orada bir kumaş mağazası vardı. Kumaş alacaktık, içeri girdik. Biz içeri girdik, Allahuâlem mağaza koku doldu. Biz içeri girdik, elhamdülillah, içerisi koku doldu.

Şimdi tezgâhtarlar bizimle dalga geçiyorlar, alay ediyorlar. Tezgahtar tezgahtara diyor;

"Hacı abi! Selamün aleyküm. *Allahümme salli alâ seydidinâ Muhammed.*"

Bizimle dalga geçiyor, ben onu biliyorum. Yani bizim kokumuzdan dalga geçiyor.

Tıp fakültesinde, talebe gelmiş dershaneye oturmuş. Dershane amfide, yani kademe meli böyle sıralar. En arkadaki de tahtayı görsün diye kademe kademe, kademe kademe en aşağıya kadar. Hoca profesör içeriye girmiş;

“Öf püf, ya ne bu koku? Nereden geliyor bu koku?” demiş.

Arap talebenin bir tanesi kalkmış; “Efendim benden geliyor.” [demiş.]

Yani Arap müslüman, kokunun değerini biliyor, koku sürünmüş.

“Ya demiş, bu ne biçim şey böyle?” demiş profesör.

Hani Arap talebeler burada tıp fakültesi okumak için geliyorlar ya.

“Bu ne biçim şey böyle ya!” demiş. “Kadınlar sürer kokuyu.” demiş.

Yanlış biliyorsun profesör efendi. Kokuyu dışarıda erkekler sürer. Eğer bir kadın koku sürünür de dışarıya çıkar da başka erkekler onun kokusunu duyarsa Allah o kadının lanet eder. Sen bilmiyorsun bu işi. Hem profesör olmuşsun, sen en iyisi kesmene, biçmene

bak. Ölüleri kesersin, bilmem şunu bunu. Sen bilmediğin şeye karışma!

Neden İslâm kadının kokusunu duyuruyor?

Kadın hiç koku sürünmeyecek mi?

Sürecek, evinde sürecek, dışarıda sürmesin. Paris'in en güzel parfümünü alıyorlar, en bayıltıcı parfümünü, bilmem kaç bin liraya. Sürünüyorlar, kadın buradan yürüyor köşeyi dönüyor, hâlâ burada kokusu kalıyor. Hâlâ buradan geçince;

"Hmmm!.. Aman ne güzel burada güzel bir koku var."

Olmaz ki!

Televizyonda da öyle reklam yapıyor. Gözlüğünü düşürüyor kadın, erkek gidiyor alacak. Ondan sonra o da geliyor, yerden gözlüğü alırken kokuyu erkek kokluyor. "Güzelmiş" tamam. Sen onu ona koklat, onu ona koklat, o adamla da her türlü rezaleti yap. Ondan sonra da sen bu işten hayır bekle, bereket bekle, yuvada saadet bekle.

Ne kadar ters, ne kadar cahil! Diplomalı cahil! Yani okumuşluk namına, medeniyet namına, cinayet sebebine götürüyor.

Allah bizi İslâmî ölçülerden ayırmasın.

Yani İslâm'ın kendine göre bir nizamı var. Erkek dışarıda sürececek kokuyu, kadın içeride sürececek. Kadın içeride süslenecek dışarıda örtünecek, erkek kadına bakmayacak.

Avrupa'da kadın, erkeğe kendisine baktırmak için sabahtan akşama şeytanlık düşünüyor. Sabahtan akşama kadar şeytanlık düşünüyor; "Acaba ben erkekleri kendime nasıl daha çok baktırırım? Peşimden daha çok nasıl koştururum?" diye düşünüyor.

Ayıp, olmaz olsun ayrı bir âlem. Bize uymaz, her şeyi farklı.

Peki sen ne yapacaksın?

Sen müslüman olacaksın!

Sen müslüman olacaksın, ben müslüman olacağım, dinimize sadakat göstereceğiz, Allah'ın yolunda yürüyeceğiz, Allah'ın emrini tutacağız, Peygamber Efendimizin sünnetine uyacağız.

İki ayrı yol...

“E hocam iki ayrı yol olduğuna göre yüzde elli ihtimal, oraya da gitsem olur buraya da gitsem olur.”

Hayır. Oraya gidersen o ayrı bir sistemdir. Bu sistemin içine girdin mi o yol başka bir tarafa gider.

İslâm yolunda gideceğiz. Cadde-i Kübrâ'yı İslâm'da yürüyeceksin. Koca bulvar, iki tarafı, ortası ağaçlıklı, çiçeklikli... güzel dosdoğru cennette gidersin buradan. Öyle dosdoğru yürürsen, bu yolun sonu cennete gider.

Saparsam?

Saparsan nereye gideceği belli olmaz.

“Kişi sevdiği ile beraber haşrolur.” buyruluyor. Artisti seversen artist ile beraber, film aktörünü seversen aktörle beraber, gavuru seversen gavurla beraber olursun.

el-Mer'u me'a men ehabbe. “Kişi sevdiği ile beraber olur.”

Onun için İslâm'ı sev, müslümanları sev, İslâm büyüklerini sev ki müslümanlarla beraber olasın.

Allah, Allah!..

أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَ لَهَا ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوُلْدِ، كُنَّ لَهَا حِجَابًا
مِنَ النَّارِ.

*Eyyüme'm-raetin mâte lehâ selâsetin
mine'l-veledi künne lehâ hicâben mine'n-
nâri.*

d. Ölen Çocuklar Cehenneme Perde Olur Cennete Girdirir

“Her bir kadın ki üç tane çocuğu âhirete göçmüştür, ölmüştür.”

Üç çocuğunun acısını çekmiştir; bir tanesi öldü, bir tane daha öldü, bir tane daha öldü. Belli zamanlarda.

“Bunlar ona cehennemden perde olur.”

Yani o kadın bu acıları dünyada tatmış olduğundan Allah onu cehenneme atmaz, âhiret acısını göstermez, cennete gider. Dişini sıksın. Allah veriyor Allah alıyor. Ne yapalım çocuğu hastalandı, ölüvedi. Saçını başını yolup isyan etmek yok, raydan çıkmak yok, bağırmak çağırmak yok. Boynunu bükecek kadere razı olacak, karşılığında cennete girmek var.

Başka bir hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz buyurdu ki;

“Üç tane çocuğu ölen cennete girecek.” diye buyurunca birisi kalktı dedi ki;

“Ya Resûlallah! İki çocuğu ölen de cennete girer mi?”

Şöyle bir düşündü Peygamber Efendimiz; “O da girecek.” dedi.

Resûlullah Efendimiz dedi mi öyle, Allah onun hatırına o işi yapar.

“İki çocuğu ölen de cennete girecek.”

Bir başka adam da kalktı, o da dedi ki;

“Ya Resûlallah! İki çocuğu ölen giriyor da bir çocuğu ölen de cennete girecek mi?”

Efendimiz şöyle bir düşündü; “Bir çocuğu ölen de girecek.” [buyurdu.]

Bir çocuğu ölen de sabrederse cennete girer. Allah verdi, Allah aldı.

Bizim memlekette yabancı bir yerden gelmiş iyi bir hoca varmış. Bütün çocukları ölüyormuş. Doğuyormuş, haydi ölüyormuş. Kanı mı uyuşmuyor, neyse. Tabii eski devirde nedendir bilinmiyor, sebepleri de bilinmiyor.

Çocuk doğuyormuş, biraz yaşıyormuş ölüyormüş. Biraz yaşıyormuş, ölüyormüş...

Oluyor bazen böyle.

Hatta adama soruyorsun adın ne?

Dursun.

Neden?

Daha önceki ağabeyleri, şeyleri ölmüş de bu yani yaşasın, “Dursun” diye ondan adını öyle koymuşlar filan diyorlar mesela.

Şimdi [doğan çocuğu] ölüyormüş bizim imam efendi de ağlıyormuş. “Ya bu çocuk da öldü!” filan diye bir sürü ağlıyormuş.

Ya erkek adam ağlar mı, ağlamaz filan [diyorlarmış ama] ağlıyormuş, teselli edemiyorlarmış. Nihayet bir kuvvetli hoca gelmiş;

“Ya bana baksana sen!” demiş hocaefendiye, çok çocuğu ölen kimseye. Demiş;

“Sana bu çocukları kim veriyor?”

Sorulur mu, “Allah veriyor.” Çocuğu Allah veriyor çünkü istese de olmuyor. Her isteyenin olmuyor, Allah veriyor.

يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

*Yehebü limen yeşâü inâsen ve yebebü limen yeşâü'z-zükûra.*² “Dilediğine erkek veriyor, dilediğine kız çocuk veriyor.”

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا

*Ve yec'alü men yeşâü akîmen.*³ “Ve dilediğini de kısır yapıyor çoluk çocuğu olmuyor.”

Allah, veren Allah.

Tamam.

Kim alıyor?

Veren Allah, alan kim?

Alan da Allah.

“Sana ne oluyor?” demiş o zaman.

“Veren Allah, alan Allah, o zaman sana ne oluyor? “Ne bu böyle ağlamak, feryat etmek, şey yapmak. Sabret bakalım!” demiş.

Uygun gelmiş zihnine hocaefendinin, sabretmeye alışmış, ondan sonraki çocuğu da ölmemiş.

² 42/Şûrâ, 49.

³ 42/Şûrâ, 50.

Anlatıyorlar, bizim köyde büyükler anlatıyor.

Demek ki Allah'ın takdirine razı gelmenin çok faydaları vardır. Her zaman baklava börek olmaz. Bu hayatın bazı günleri güneşli oluyor, bazı günleri yağmurlu, bazı günleri bulutlu oluyor, bazı günler üzüntülü oluyor, bazı günler sevinçli oluyor. Hayat bu, hayat. Her şey olur. Bazen insanın çocuğu doğar, bazen ölüyor. Yapacak birşey yok, ne yapalım, Allah'tan.

Innâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ûn. "Biz Allah'ın kullarıyız. O'nun huzuruna döneceğiz."

Veren Allah alan Allah.

Kim bu sözü derse her dediğinde sevabı tazelenirmiş. Kendisinin başına gelmiş bir felakete görünce; *innâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ûn* derse her seferinde sevabı tazelenirmiş.

Onun için Allah'a teslim olmayı öğrene-
lim.

Yani Allah bize hergün nimet verirken, baklava, börek verirken, sıhhat afiyet verir-

ken namaz kılacağız, ondan sonra bir felaket geldiği zaman ipleri koparıp kaçacak mıyız?

Hayır.

Üzüntülü halde de sevinçli halde de, iyi günümüzde de kötü günümüzde de, nimete erdiğimiz zaman da imtihan olduğumuz zaman da imtihan olduğunu bileceğiz, sabredeceğiz.

İyi kulluk böyle olur. Allah böyle kullarına büyük mükâfatlar ihsan eder.

Bundan sonraki hadîs-i şerîf yine -Allah'ın hikmeti- kadınla ilgili;

أَيُّمَا امْرَأَةٍ خَرَجَتْ مِنْ بَيْتِهَا بِغَيْرِ إِذْنِ زَوْجِهَا،
كَانَتْ فِي سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى تَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهَا، أَوْ
يَرْضَى عَنْهَا زَوْجُهَا.

Eyyüme'm-raetin haracet min beytihâ bi-ğayri izni zevcihâ kânet fî suhtillahi teâlâ hattâ tecri'a ilâ beytihâ ev yerdâ anhâ zevcühâ.

“Her kim kadın ki evinden kocasının izni olmadan çıkar, dolaşır.”

Kocasının izni yok, çıktı dolaşıyor, o çarşı senin, bu pazar benim. Şu perdecide aman ne güzel perdeler var, burada ne güzel kumaşlar var dolaşıyor, adamın izni yok.

“Allah’ın gazabında, kızgınlığında dolaşır. Allah ona kızar bir vaziyette dolaşır. Evi-ne dönünceye kadar Allah’ın kahrına, gazabına, kızgınlığına maruz olur.” *Ev yerdâ anhâ zevcühâ.* “Kocası ondan razı oluncaya kadar...”

O bakımdan bizim analarımızdan, ninele-rimizden gördüğümüz;

“Efendi, ben bugün komşuya gitmek istiyorum izin verir misin?” diye sorulur, sorardı hep bizim annelerimiz, büyüklerimiz.

“Git pekala.” derdi o da, öyle gidilirdi. Haberi olmadan bir yere gitmezdi. Haberi olmadan bir kimseyi eve almazdı.

“Bugün filancılar gelecek.”

“E buyursun gelsin.”

Bir arkadaşımız anlatıyor. “Bizim evin sokak kapısının arkasında tokmak vardı.” diyor.

Allah Allah!..

Sokak kapısının arkasında tokmak varmış.

O nedenmiş?

Kapıyı içeriden annesi tak tak tak... tokmaklıyor. Tokmaklayınca dışarıda oynayan çocuk; “Annem beni çağırıyor.” diyor, anlıyor eve geliyor. Yani kadın sokağa çıkıp da;

“Hüseyin, Hasan neredesin? Gel!...” bilmem ne diye bağıırıp çağırıp da sesini namahrem duyar diye, duyması günah olur diye, duymasın diye eskiden kapının arkasında tokmak olurmuş, tak tak tak... vurulmuş oradan, sokakta oynayan çocuk; “Ha, annem beni çağırıyor.” diye [eve] gidermiş. Eskiden böyleymiş.

Türkistan’da eskiden kadınlar, bastıkça ayağının sesi duyulmasın diye ayaklarının altına keçe koyarlarmış. Terbiyeye, edebe bakın! Kadın yüzünü kaldırıp karşısındakinin gözüne bakmazmış. Kadın çarşının olduğu sokaktan dolaşıp gelmezmiş, arka sokaktan gelirmiş. Yani bizim memlekette hatırlıyorum, benim çocukluğumda kadınlar çarşıya çıkmazdı. Kumaşı, malzemeyi, manifaturacı-

dan Őurdan burdan eve lazım olacak her Şeyi erkek alırdı. Kadının arŐıdan dolaŐması ayıptı.

Bir keresinde kadının birisi gidiyor. Hızlı hızlı evine gidiyor, başı nde başörtüsü Şöyle çekilmiŐ, böyle başı eğik gidiyor. Arkadan birisi tıkır tıkır, tıkır tıkır geliyor, tıkır tıkır geliyor. Arada bir de ıhm ıhm filan diye öksürüyor. Kadın evine kadar gelmiş, ne arkasını dönüp bakmıŐ ne de başını çevirmiŐ. Biraz sonra kocası gelmiş eve, demiş ki; “Hanım imtihanı kazandın. Yani bugün eğer arkadan ayak sesini duyunca bir dnseydin, baksaydın, ksrdĞm zaman baksaydın halin haraptı.” demiş. Yani imtihan etmiş kocası demek ki, “Bakalım bizim hanım sağa sola bakacak mı?” diye peŐine takılmıŐ.

Şimdi bilmiyorum benim sakalım olduğundan filan mıdır, nedir, belki direksiyondayım filan. Herhalde enteresan mı geliyor. Kadınlara kızlara bakıyorum, byle bakıyorlar.

Yahu bakmazdı eskiler!

Sokakta gidiyorum, yahu sakallı bir adamcağız geliyor, müsaade et o geçsin on-

dan sonra sen geç. Ben dokunmayın [diye] tedbirimi almasam toslayacak. Önümden böyle geçiyor.

“E sen şöyle bir dur ben geçeyim.”

Eskiden erkekler geçerdi önce. Erkeklerin önünden, ayıptı, geçilmezdi. Her şeyimiz bozuldu.

Böyle bakıyor...

Ya ben sana bakarsam, sen benim yüzüme bakarken?

Olmaz ki.

Yani bir göz kırpsa bir şey olsa filan, bakmaması lazım. Eskiden bakılmazdı.

Şimdi huylar değişti, erkeklerin başı önde şimdi. Bazı erkeklerin, görüyorum maşallah, başı önde namusuyla, edebiyle gidiyor. Kadınlar böyle, Boğaziçi vapuru projektörü gibi her tarafa böyle bakıyor, olmaz.

İslami terbiyenin eksikliğini gösteriyor.

Allah bizi bu terbiyeye tekrar sahip etsin.

Çıkmazdı.

Şey yapıyor şimdi, affedersiniz, iç çamaşırılarını gidiyor tezgahlara; “Acaba bu bana gelir mi?” [diye soruyor.]

Fesühânallah!

“Boyu uzun mu?”

Tezgahtar da şöyle bir bakıyor;

“Bu sana küçük gelir, bu sana büyük gelir.” İç çamaşırısı; aşağısı, yukarısı!

Olmaz.

e. Allah İçin Dostu Ziyaret Etmek

Allah ıslah etsin.

أَيُّ عَبْدٍ زَارَ أَخَاهُ فِي اللَّهِ نُودِي أَنْ طُبَّتْ وَطَابَتْ
لَكَ الْجَنَّةُ، وَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: عَبْدِي زَارَنِي عَلَيَّ
قِرَاهُ، وَلَنْ أَرْضَى لِعَبْدِي بِقِرِّي دُونَ الْجَنَّةِ

*Eyyü abdin zâra ehan lehû fillahu nûdiye
en tıbte ve tâbet leke'l-cennetü ve yekûlul-
lahü azze ve celle abdî zâranî aleyye kırâhü
ve len erdâ li-abdî bi-kıran dûne'l-cenneti.*

Son hadîs-i şerîf. Tam böyle revaklı, baklavalı, tatlı kaymaklı bir hadîs-i şerîf. Bunu dinleyelim, bununla dersimizi noktalayalım.

Bu hadîs-i şerîfi Enes *radiyallahu anh* rivayet etmiş, İbn Ebi'd-Dünyâ kitabında kaydeylemiş.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

“Her kim bir kul ki, herhangi bir kul ki Allah yolunda edinmiş olduğu bir dostunu ziyarete giderse.”

Allah için dost edinmiş onu, Allah için onu ziyarete giderse.

Nûdiye en tıbte. “Ona nida eder melekler. Ne hoş insansın be! Yaşa be, mübarek!” filan diye böyle melekler ona *tıbte* diye nida ederler.

Ve tâbet leke'l-cennetü. “Ve cennet sana ne hoş yaraşır, ne hoş adamsın!”

Ne iyi iş yapıyorsun, cennet sana ne hoş yaraşır diye melekler seslenir. O duymaz ama melekler böyle der. Yani bir müslüman kardeşini ziyaret eden bir insana melekler böyle seslenir.

Ve yekûlullahü azze ve celle. “Aziz ve celil olan Allahu Teâlâ hazretleri böyle sırf âhîret muhabbetinden dolayı ziyarete giden o

kardeşe Allahu Teâlâ hazretleri der ki.” *Abdî zâranî*. “Kulum beni ziyaret etti.” der.

Kul öteki arkadaşını ziyarete gidiyor ama bak Allahu Teâlâ hazretleri ne buyuruyor?

Abdî zâranî. “Kulum beni ziyaret etti.”
Ve aleyye kırâhü. “İkramı da bana ait.”

Hani bir eve bir misafir gitti mi karpuz keserler, kiraz çıkartırlar, şeker lokum ikram ederler. Buyrun derler çay ikram ederler, “Kahve nasıl olsun?” derler. İkram...

Ha, “Kulum beni ziyaret etti ikramı benden.” der Allah Teâlâ hazretleri.

Halbuki kul öteki arkadaşını ziyaret etti ama Allah kendisine yapılmış gibi sayıyor bu ziyareti.

“Kulum beni ziyaret etti ikramı benden.”
Ve len erdâ li-abdî bi-kıran dûne’l-cenneti.
“Ona ikram olarak cenneti vermekten başka bir ikrama razı değilim.” der.

Onun için Muhterem kardeşlerim!

Bu hadîs-i şerîfi şimdi böyle koca harflerle defterinize yazın, aklınızda kalsın. Bir müs-

lman bir müslümanı sevsin ve Allah rızası için ziyaret etsin.

Bu âdetimiz var, herkes biribirine düşman. Babanın evlada faydası yok, evladın babaya faydası yok, kardeşin kardeşe faydası yok. Dostluk kalmadı, dostumuz kalmadı, âdet kalmadı. Bir sürü bir Şey söylüyoruz, kısa keselim, İslâm kalmadı da ondan!

Eskiden bu hadîs-i Şerîfleri okuyan ecdadımız kardeşliĒe, arkadaşlıĒa, ahbablıĒa çok büyük önem verirdi. Dünya menfaati olmadan sırf âhîret sebebiyle [kardeşlikler olurdu.] Hatta hâlâ duyarsınız, kadınlar arasında vardır, biribirlerini âhîret kardeşi ediniyorlar; “Sen benim âhîret kardeşim ol.” diye biribirleriyle kardeş oluyorlar, ziyaret ediyorlar.

İŞte Allah kardeşliĒi seviyor büyük mükâfat veriyor, ziyareti seviyor büyük mükâfat veriyor. O arkadaşı öteki arkadaşını ziyaret edince Allah o ziyareti kendisine yapılmış kabul ediyor, “İkramı benden!” diyor.

Onun için biribirlerinizi ziyaret edin, büyük kâr var bu işte. Büyük sevap var, büyük mükâfat var.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi birbirini seven, biribiri için fedakârlık yapan hakiki, muhabbetli müslüman zümre eylesin. Böyle bizi burada kardeşler olarak biribirimize muhabbetle böyle hoş hal ile yaşatsın. Yaşatmayı nasip ettiği gibi âhirette de cennetine dahil eyleyip Peygamber Efendimize komşu kılsın. Ve cemalini görmekle, kelamını kendisinden, selamını kendisinden işitmekle bizleri şerefyâb eylesin.

Bi-hürmeti esrâri sûrati'l-fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
14 Zilka'de 1407 / 11.07.1987
İskenderpaşa Camii/ İstanbul

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

